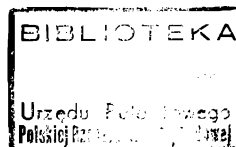

1 października 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

E21d 13/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

5c 13/04

Nr 16422.

Kl. 5 e 9.

Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft
(Düsseldorf, Niemcy).

Podatna obudowa kopalniana.

Zgłoszono 11 lutego 1931 r.

Udzielono 23 maja 1932 r.

Pierwszeństwo: 19 marca 1930 r. (Niemcy).

Jak wiadomo przy podatnej obudowie kopalnianej stosuje się punkty przegubowe, które muszą poddawać się z jednej strony w kierunku obwodowym, z drugiej zaś strony również w kierunku promieniowym.

Według wynalazku podatność w kierunku promieniowym osiąga się w prosty sposób dzięki temu, że przegubowe połączenie poszczególnych odcinków, tworzących obudowę, następuje przez nie same bez stosowania łubków lub podobnych łączników zapomocą zetknięcia odcinków przez włączenie zgniatanych części, przyczem celem łatwiejszego zestawienia odcinki wycina się w ten sposób w miejscach zetknięcia, że możliwe jest zachodzenie odcinków

jednego na drugi. Z jednego odcinka usuwa się pewną część, a pozostałe części nasuwa się na sąsiedni odcinek, przyczem nasunięte na siebie części celem dalszego ułatwienia zestawienia prowadzi się naprzeciwko siebie zapomocą jednej lub kilku opasek, które usuwa się po skończonym zestawieniu.

Ściskane części, umieszczone między stykającymi się częściami obudowy, mogą np. składać się z klocków ściskanych lub sprężyn, które jednocześnie umożliwiają podatność obudowy w kierunku obwodowym. Inny sposób wykończenia odcinków w miejscach styku polega na tem, że przy użyciu dwuteowników jako kształtowników, średnik na obu końcach każdego odcinka

S jest usunięty na pewnej długości, a jeden wystający pas jest w ten sposób odgięty, że obejmuje on okrągłak, umieszczony między odcinkami, podczas gdy drugi wystający pas nasunięty jest na przeciwległy pas przylegającego odcinka.

Do wykonania obudowy kopalnianej można również zastosować zamiast dwuteowników, np. rury jako kształtowniki, przyczem obudowę wzmacnia się przez wypełnienie rur np. betonem lub cementem.

Na rysunku uwidoczniło kilka postaci wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia połączenie odcinków, utworzonych z dwuteowników 1. Połączenie następuje bez użycia oddzielnych łączników jedynie przez same odcinki, mianowicie w ten sposób, że stykają się one ze sobą po włączeniu ściskanych członów. Połączenie skutecznia się w ten sposób, że środek na końcu jednego kształtownika jest wycięty, a pozostałe pasy 2 nasunięte są na pasy przylegającego odcinka, przyczem oprócz tego celem wzajemnego prowadzenia kształtowników podczas zestawiania przewidziana jest opaska 3, którą po ukończeniu zestawienia usuwa się. Jako podatny człon pośredni umieszczony jest czworokątny klocek 4, który zapewnia również podatność obudowy w kierunku obwodowym. Ażeby klocek 4 posiadał wystarczającą powierzchnię podstawową na końcach środków zamocowane są kątowniki 5.

Fig. 2 i 3 przedstawiają inną postać wykonania podatnej obudowy, przyczem części ramy wykonane są z okrągłych rur 6. W tym przypadku zestawienie ułatwia się dzięki temu, że jedna rura jest rozszczepiona i jej rozszczepione i spłaszczone końce 7 nasunięte są na umieszczony między rurami klocek 8 i koniec sąsiedniej rury.

Przedstawiona na fig. 4 i 5 postać wykonania o tyle tylko różni się od poprzednich, że do obudowy stosuje się rury czwo-

rokątne 9. Połączenie sąsiednich rur następuje przez usunięcie dwóch przeciwległych boków jednego końca rury i nasunięcie pozostałych boków 10 na klocek 11, umieszczony między końcami rur, i na koniec drugiej rury.

Również przy zastosowaniu rur do obudowy w celu ułatwienia zestawienia może służyć (fig. 4) opaska, nasunięta na pokrywające się końce rur, którą to opaskę po wykonaniu połączenia znowu się usuwa. Oprócz tego wzmocnienie obudowy, utworzonej z rur, osiąga się dzięki temu, że rury wypełnia się np. cementem lub betonem.

Przedstawiony na fig. 6 przykład wykonania wskazuje znowu zastosowanie dwuteowników 12 jako części obudowy. Środek ich jest na pewnej długości wycięty, a jeden wystający pas 13 w ten sposób jest odgięty na środek, że obejmuje on okrągłak 14, leżący między obydwoma kształtownikami, podczas gdy drugi wystający pas 15 nasunięty jest na przeciwległy pas przylegającego odcinka. Pasy 13 służą zatem za powierzchnie podstawowe lub utrzymujące okrągłak, także zbyteczne są osobne części do ułożenia okrągłaka. Celem lepszego wzajemnego prowadzenia odcinków podczas zestawiania na zachodzące części naciąga się znowu opaski 16, które następnie zdejmują się.

Skutkiem braku wszelkich oddzielnych części łączących przed zestawieniem obudowy zbyteczne jest przygotowanie jej na miejscu, przyczem zestawianie i usuwanie obudowy następuje bardzo prosto i szybko, ponieważ umieszczone obok siebie odcinki można z boku wsunąć jeden w drugi. Jako klocek można przytem stosować jakiekolwiek kawałki drewna, przyczem osobne przycinanie jest zbyteczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podatna obudowa kopalniana, znamienna tem, że posiada połączenie prze-

gubowe, w którym poszczególne odcinki są w zetknięciu przez włączenie zgniatanych członów, przyczem celem zestawienia odcinków są one wycięte i wygięte w miejscach zetknięcia, co umożliwia wzajemne zachodzenie odcinków.

2. Podatna obudowa według zastrz. 1, znamienna tem, że przy użyciu dwuteowników jako kształtowników, środkik jednego odcinka usunięty jest w miejscach zetknięcia, a pozostałe jego pasy (2) nasunięte są na pasy drugiego odcinka.

3. Podatna obudowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że przy użyciu dwu-

towników jako kształtowników, środkik na końcach każdego odcinka usunięty jest na pewnej długości, a wystający pas (13) jest w ten sposób wygięty, iż obejmuje on okrągłak, umieszczony między środkikami (12) sąsiednich odcinków, podczas gdy drugi wystający pas (15) nasunięty jest na przeciwny pas przylegającego odcinka.

Vereinigte Stahlwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

